

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

25 päivänä syyskuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — 2 artiklan 4 kohta ja 4 artiklan 1 alakohta —

Täytäntöönpanon edellytykset — Kansallinen rikoslainsäädäntö, jossa eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon edellytykseksi asetetaan kaksoisrangaistavuuden lisäksi se, että enimmäisrangaistus rangaistavasta teosta on vähintään 12 kuukauden pituinen vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan

Asiassa C-463/15 PPU,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Rechtbank Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 2.9.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen samana päivänä, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Openbaar Ministerie

vastaan

A.,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan (esittelevä tuomari) ja A. Prechal,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

määräyksen

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS (EYVL L 190, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS (EUVL L 81, s. 24; jäljempänä puitepäätos 2002/584), 2 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 1 alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, joka koskee sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa Alankomaissa, jonka procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Brysselin (Belgia) ensimmäisen asteen tuomioistuimen yhteydessä toimiva virallinen syyttäjä) on antanut A:sta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Puitepäätöksen 2002/584 johdanto-osan viidennessä, kuudennessa, seitsemännessä ja kymmenennessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Unionille asetettu tavoite tulla vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaksi alueeksi johtaa EU:n jäsenvaltioiden välisen, rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen poistamiseen ja sen korvaamiseen oikeusviranomaisien välisillä luovuttamisjärjestelyillä. Lisäksi uusien ja yksinkertaisempien järjestelyjen käyttöönotto rikoksesta tuomittujen tai epäiltyjen henkilöiden luovuttamiseksi tuomioiden täytäntöönpanoa ja syytteeseen asettamista varten rikosasioissa tekee mahdolliseksi poistaa nykyiset monimutkaiset ja aikaa vievät luovuttamismenettelyt. Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella on aiheellista korvata jäsenvaltioiden tähänastiset perinteiset yhteistyösuhteet rikosoikeudellisten päätösten, sekä ennen tuomiota annettujen että lopullisten, vapaan liikkuvuuden järjestelmällä.

(6) Tässä puitepäätöksessä säädetty eurooppalainen pidätysmääräys on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, jota Eurooppa-neuvosto on luonnehtinut unionin oikeudellisen yhteistyön kulmakiveksi, ensimmäinen konkreettinen sovellus rikoslainsäädännön alalla.

(7) Koska tavoitteena olevaa, rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 13 päivänä joulukuuta 1957 tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen perustuvan monenvälisen luovuttamisjärjestelmän korvaamista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden yksipuolisin toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, neuvosto voi toteuttaa toimenpiteitä [EU] 2 artiklassa tarkoitetun ja [EY] 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä puitepäätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

--

(10) Eurooppalaista pidätysmääräystä koskevat järjestelyt perustuvat jäsenvaltioiden väliseen vankkaan luottamukseen. Järjestelyjen soveltaminen voidaan keskeyttää vain, jos jokin jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja jatkuvasti [EU] 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja periaatteita, minkä neuvosto toteaa kyseisen sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja minkä seurauksista on säädetty saman artiklan 2 kohdassa.”

4 Kyseisen puitepäättöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaisella pidätysmääräyksellä tarkoitetaan oikeudellista päätöstä, jonka jäsenvaltio on antanut etsityn henkilön kiinni ottamiseksi ja luovuttamiseksi toisen jäsenvaltion toimesta syytetoimenpiteitä tai vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemista varten.

2. Jäsenvaltiot panevat eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän puitepäättöksen määräysten mukaisesti.

3. Tämä puitepäättös ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa [EU] 6 artiklassa taattuja perusoikeuksia ja keskeisiä oikeusperiaatteita.”

5 Kyseisen puitepäättöksen 2 artiklan, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen soveltamisala”, sanamuoto on seuraava:

”1. Eurooppalainen pidätysmääräys voidaan antaa sellaisista teoista, joista määräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voi seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään 12 kuukautta, tai jos rangaistustuomio tai turvaamistoimenpidettä koskeva päätös on annettu, sellaisista seuraamuksista, joiden kesto on vähintään neljä kuukautta.

2. Seuraavista rikoksista, sellaisina kuin ne määritellään pidätysmääräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännössä, jos niistä pidätysmääräyksen antavassa jäsenvaltiossa voi seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään kolme vuotta, luovutetaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella tämän puitepäättöksen edellytysten mukaisesti ja teon kaksoisrangaistavuutta tutkimatta:

--

4. Muiden kuin 2 kohtaan sisältyvien rikosten osalta luovuttamisen edellytykseksi voidaan asettaa se, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteena olevat teot ovat täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan rikoksia niiden rikostunnusmerkistöstä tai luokittelusta riippumatta.”

6 Saman puitepäättöksen 4 artiklan, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet”, 1 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi kieltäytyä panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön:

- 1) jos jossakin 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tapauksista eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteena oleva teko ei ole rikos täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan; veron, maksun, tullin tai valuuttatoimien osalta eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei voida kieltäytyä sen perusteella, että täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännössä ei aseteta samantyyppisiä veroja tai maksuja tai siihen ei sisälly samantyyppistä veroja, maksuja, tulleja tai valuuttatoimia koskevaa sääntelyä kuin pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädäntöön;

--”

Alankomaiden oikeus

- 7 Luovuttamisesta annetun lain (Overleveringswet) 7 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Luovuttaminen voidaan sallia vain

- a) sellaisen rikostutkinnan intressissä, jonka määräyksen antaneen jäsenvaltion viranomaiset ovat aloittaneet sillä oletuksella, että henkilö, jonka luovuttamista vaaditaan, on määräyksen antaneen oikeusviranomaisen mukaan syylistynyt
 - 1° rikokseen, joka on luokiteltu rikokseksi määräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännössä ja joka sisältyy myös tämän lain liitteessä 1 olevaan luetteloon ja josta voi määräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään kolme vuotta, tai
 - 2° muuhun tekoon, joka on rangaistava sekä määräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön että Alankomaiden lainsäädännön mukaan ja josta voi seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta
- b) henkilön, jonka luovuttamista vaaditaan, neljän kuukauden pituisen tai pidemmän vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen, joka on määrätty 1° tai 2° kohdassa tarkoitettusta teosta, määräyksen antaneen jäsenvaltion alueella tapahtuvan täytäntöönpanon intressissä.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 8 Rechtbank Amsterdamin (Amsterdamin alioikeus) yhteydessä toimiva syyttäjänvirasto on tehnyt Rechtbank Amsterdamille pyynnön, joka koskee procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brusselin 6.11.2014 antaman eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa ja jossa on kyse A:n, joka on tällä hetkellä vangittuna Alankomaissa Alankomaiden tuomioistuinten tuomitseman vapaudenmenetyksen käsittävän lainvoimaisen rangaistuksen täytäntöönpanon takia, kiinni ottamisesta ja luovuttamisesta toisen viiden vuoden pituisen vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen, johon A. on tuomittu Belgiassa, täytäntöön panemiseksi.
- 9 Kyseisessä eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä mainitaan Rechtbank van eerste aanleg te Brusselin (Brysselin ensimmäisen asteen tuomioistuin) 43. rikosasioita käsittelevän jaoston 7.10.2014 antama tuomio.
- 10 Pääasiassa kyseessä olevaan eurooppalaiseen pidätysmääräykseen sisältyvä niiden tekojen, joista A. on tuomittu rangaistukseen, kuvaus on lyhyesti esitettynä seuraava. A. on 2.3.2013 Brysselissä rikkonut lasin, mennyt hajareisin istumaan aviopuolisonsa päälle ja alkanut kuristaa tätä yhdellä kädellä lyöden tätä samalla toisella kädellään rikotun lasin kanssa päähän, kaulaan ja vasempaan käsivarteeseen. Puolisolle tehdyssä lääkärintarkastuksessa on havaittu kolme terävän ja viiltävän esineen aiheuttamaa vammaa. Aikaisemmin, 28.2.2013 ja 2.3.2013 välisenä aikana, A. on lyönyt aviopuolisoaan.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että teoista, jotka luokitellaan Belgian lainsäädännön mukaan rikosoikeudellisesti ”aviopuolisoonsa kohdistuviksi työkyvyttömyyden aiheuttaviksi tahalliseksi lyönneiksi ja vammoiksi” ja ”aviopuolisoonsa kohdistuviksi tahalliseksi lyönneiksi ja vammoiksi”, voi Alankomaiden lainsäädännön mukaan seurata molemmissa tapauksissa vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta. Sitä vastoin kolmannesta A:n syyksi luetusta teosta eli aseella varustettuna hallussapidosta voi Alankomaiden lainsäädännön mukaan seurata vain kolmannen luokan sakko.

- 12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin epäilee sitä, onko kyseisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano mahdollista tämän kolmannen teon osalta, kun otetaan huomioon luovuttamisesta annetun lain 7 §:n 1 momentti, jossa kyseisen tuomioistuimen mukaan edellytetään, että teot, joista henkilöä, jonka luovuttamista vaaditaan, moititaan, on sanktioitu rikosoikeudellisesti molemmissa kyseessä olevissa jäsenvaltioissa ja että näihin tekoihin sovellettavan vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen enimmäispituus on myös näissä kahdessa jäsenvaltiossa vähintään 12 kuukautta. Esiin nousee kuitenkin kysymys siitä, onko tällaiseen tulkintaan perustuva kieltäytyminen puitepäätöksen 2002/584 2 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 1 alakohdan mukainen.
- 13 Näissä olosuhteissa Rechtbank Amsterdam on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko puitepäätöksen 2002/584 – 2 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 1 alakohdan mukaista, että täytäntöönpanojäsenvaltio saattaa nämä säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä siten, että se asettaa paitsi sellaisen vaatimuksen, että teko on sen lainsäädännön mukaan rikos, myös sellaisen vaatimuksen, että teosta voi seurata sen lainsäädännön mukaan vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta?”

Kiireellinen menettely

- 14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt, että käsiteltävänä oleva ennakkoratkaisupyyntö käsiteltäisiin unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitetussa kiireellisessä menettelyssä.
- 15 Kyseinen tuomioistuin on perustellut pyyntönsä korostamalla erityisesti sitä, että A:n vapaudenmenetys, joka johtuu Alankomaiden tuomioistuinten määräämän rangaistuksen täytäntöönpanosta, päättyy 1.1.2016. Tämän rangaistuksen täytäntöönpano saattaa kuitenkin keskeytyä 17.9.2015 alkaen sillä ehdolla, että A. poistetaan samanaikaisesti Alankomaiden alueelta.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa 24.7.2015 pidetyn istunnon päätteeksi kyseinen tuomioistuin on määrännyt, että A. otetaan säilöön siitä hetkestä lähtien, jona hänen muihin syihin perustuva säilössä pitämisensä päättyy. Syyttäjänvirasto on 18.8.2015 pidetyssä istunnossa ilmoittanut, että se panee kyseisen määräyksen täytäntöön, ellei eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ole vielä Alankomaiden tuomioistuinten tuomitseman rangaistuksen täytäntöönpanon päättymishetkellä tehty lopullista ratkaisua.
- 17 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka toteaa, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevan päätöksen määräaikojen, jotka on vahvistettu puitepäätöksen 2002/584 17 artiklan 3 ja 4 kohdassa, oli määrä päättyä 21.9.2015, mukaan unionin tuomioistuimen nopealla vastauksella ennakkoratkaisukysymykseen olisi suora ja ratkaiseva vaikutus A:n vankeuden kestoon Alankomaissa. Lopuksi A. on itse pyytänyt, että hänet luovutetaan Belgian viranomaisille mahdollisimman pian.
- 18 Tässä yhteydessä on todettava ensinnäkin, että käsiteltävänä oleva ennakkoratkaisupyyntö koskee puitepäätöksen 2002/584 tulkintaa, ja kyseinen puitepäätös kuuluu EUT-sopimuksen kolmannen osan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan V osaston määräysten alaan. Käsiteltävänä oleva ennakkoratkaisupyyntö on siis mahdollista käsitellä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä.
- 19 Toiseksi A:han kohdistuu tällä hetkellä vapaudenmenetys mutta hänen rangaistuksensa täytäntöönpano saattaa keskeytyä 17.9.2015 alkaen sillä ehdolla, että hänet poistetaan Alankomaiden alueelta. Tämä poistaminen konkretisoituu A:n toiveiden mukaan siten, että hänet luovutetaan Belgian viranomaisille

eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön panemiseksi. Jollei kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta tehdä päätöstä ennen 1.1.2016, A:ta pidetään lähtökohtaisesti säilössä siihen saakka, kunnes kyseinen päätös tehdään.

- 20 Näissä olosuhteissa unionin tuomioistuimen neljäs jaosto on esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan päättänyt 10.9.2015 hyväksyä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyynnön käsiteltävänä olevan ennakkoratkaisupyynnön käsittelemisestä kiireellisessä menettelyssä.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 21 Työjärjestyksen 99 artiklan mukaan on niin, että jos ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon unionin tuomioistuin on jo antanut ratkaisun, tai jos kysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä tai jos ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä, unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä.
- 22 Kyseistä määräystä on sovellettava käsiteltävänä olevan ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.
- 23 Kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko puitepäätöksen 2002/584 2 artiklan 4 kohtaa ja 4 artiklan 1 alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella tapahtuvan luovuttamisen edellytyksenä on täytäntöönpanojäsenvaltiossa sen lisäksi, että teko, josta tämä pidätysmääräys on annettu, on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rikos, myös se, että teosta voi seurata kyseisen lainsäädännön mukaan vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta.
- 24 Tässä yhteydessä on todettava, että puitepäätöksen 4 artiklan 1 alakohdan nojalla täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi kieltäytyä panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön, jos jossakin kyseisen puitepäätöksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tapauksista eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteena oleva teko ei ole rikos täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan. Kyseisen 2 artiklan 4 kohdassa täsmennetään, että tämä mahdollisuus koskee muita kuin saman artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja rikoksia niiden rikostunnusmerkistöstä tai luokittelusta riippumatta.
- 25 Tämä mahdollisuus kieltäytyä täytäntöönpanosta koskee näin ollen ainoastaan tapausta, jossa eurooppalainen pidätysmääräys koskee tekoa, jota ei ole sisällytetty puitepäätöksen 2002/584 2 artiklan 2 kohdassa olevaan luetteloon ja joka ei ole rikos täytäntöönpanojäsenvaltion lainsäädännön mukaan.
- 26 Koska aseiden luvaton hallussapito, joka on yksi pääasiassa kyseessä olevista teoista, on kuitenkin ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan Alankomaiden lainsäädännössä rikos, on todettava, että kieltäytyminen siitä koskevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön panemisesta ei kuulu puitepäätöksen 2002/584 2 artiklan 4 kohdassa ja 4 artiklan 1 alakohdassa nimenomaisesti tarkoitettujen tapauksien piiriin.
- 27 Lisäksi puitepäätöksen 2002/584 2 artiklan 4 kohdassa ja 4 artiklan 1 alakohdassa ja missään muussakaan kyseisen puitepäätöksen säännöksessä ei säädetä mahdollisuudesta vastustaa sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa, joka koskee tekoa, josta – vaikka se on rikos täytäntöönpanojäsenvaltiossa – ei voi seurata täytäntöönpanojäsenvaltiossa vapaudenmenetyksen käsittävää rangaistusta, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta.
- 28 Tätä toteamusta tukevat puitepäätöksen 2002/584 yleinen rakenne ja kyseisen puitepäätöksen tavoitteet.

- 29 Kuten kyseisen puitepäättöksen 2 artiklan kahdesta ensimmäisestä kohdasta ilmenee, siinä keskitytään nimittäin rikosten, joista voidaan antaa eurooppalainen pidätysmääräys, osalta pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa sovellettavaan rangaistusten tasoon (ks. vastaavasti tuomio *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, 52 kohta). Tämä perustuu siihen, että syytetoimenpiteet tai vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöön paneminen, joita varten tällainen pidätysmääräys annetaan, suoritetaan kyseisen jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti.
- 30 Toisin kuin luovuttamisjärjestelmässä, joka puitepäättöksellä 2002/584 on poistettu ja korvattu oikeusviranomaisten välisillä luovuttamisjärjestelyillä, kyseisessä puitepäättöksessä ei enää oteta huomioon täytäntöönpanojäsenvaltioissa sovellettavia rangaistusten tasoja. Tämä vastaa kyseisen puitepäättöksen keskeistä tavoitetta, joka on mainittu sen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa ja joka on rikosoikeudellisten päätösten vapaan liikkuvuuden varmistaminen vapauten, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella.
- 31 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että puitepäättöksen 2002/584 2 artiklan 4 kohtaa ja 4 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella tapahtuvan luovuttamisen edellytyksenä on täytäntöönpanojäsenvaltiossa sen lisäksi, että teko, josta tämä pidätysmääräys on annettu, on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rikos, myös se, että teosta voi seurata kyseisen lainsäädännön mukaan vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta.

Oikeudenkäyntikulut

- 32 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäättöksellä 2009/299/YOS, 2 artiklan 4 kohtaa ja 4 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella tapahtuvan luovuttamisen edellytyksenä on täytäntöönpanojäsenvaltiossa sen lisäksi, että teko, josta tämä pidätysmääräys on annettu, on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan rikos, myös se, että teosta voi seurata kyseisen lainsäädännön mukaan vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, jonka enimmäispituus on vähintään 12 kuukautta.

Allekirjoitukset